

fentlige sektor være tvunget til at beholde de pågældende medarbejdere, så det punkt er naturligvis også noget, vi støtter fra Fremskridtspartiets side.

Man kan godt gøre sig den filosofiske tanke, at hvis det var et forslag, der var blevet stillet fra Fremskridtspartiet for 5 eller 10 år siden, så ville jeg godt have set, hvilke ordførertaler der var blevet holdt her i dag om Fremskridtspartiets hetz mod de offentligt ansatte, og hvordan sprogbrugen nu var dengang. Men finansministeren skal bestemt ikke have utak for at stille et godt og fornuftigt forslag.

Så er der til sidst det tredje element, nemlig spørgsmålet om hvorvidt personer uden dansk indfødsret skal have mulighed for at blive ansat på tjenestemandslignende vilkår. Når det gælder nordiske statsborgere, har vi en tradition, der jo nærmest går helt tilbage til vikingetiden, for, at vi mellem de nordiske lande har en gensidig udveksling så udtømmende som overhovedet muligt. Når det gælder EU-statsborgere, er vi dér forpligtet af nogle traktater. Så på de to punkter må vi sige, vi ikke har haft noget at indvende imod, at en hollænder eller en belgier eller en nordmand kunne blive ansat på tjenestemandslignende vilkår.

Men når vi udbreder det til en række nationer og personer, som vi ikke har nogen som helst forpligtelse over for, så mener vi fra Fremskridtspartiets side, at det er forkert. Også fordi vi efterhånden må stille spørgsmålet: Hvorfor har vi overhovedet dansk indfødsret? Er det sådan, at det bliver degraderet eller devalueret til kun at være et spørgsmål om, hvorvidt man er valgbar og har valget til Folketinget? Er det det eneste, der skal være tilbage? Efter Fremskridtspartiets mening: Nej. Det skal være noget særligt at have dansk indfødsret. Det skal der følge nogle særlige forpligtelser og nogle særlige privilegier med.

Derfor vil vi ikke kunne støtte forslaget om, at hvem som helst skal kunne blive ansat på tjenestemandslignende vilkår, og derfor vil vi allerede nu bebude, at vi under udvalgsarbejdet vil komme med et ændringsforslag, som indebærer, at punkt 14 i lovforslaget udgår, og så må vi se, når Folketinget skal tage stilling til det ene punkt særskilt, hvordan udfaldet vil blive.

Men de to andre punkter i lovforslag nr. L 240 kan vi støtte, lige så vel som vi som sagt støtter lovforslag nr. L 241 uden ændringer.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal sige tak for den generelt meget positive holdning til de her konsekvensændringsforslag i forlængelse af finanslovaftalen og nedsættelsen af folkepensionsalderen.

Og så skal jeg kun give den praktiske oplysning til de ordførere, der var utilfredse – det forstår jeg som udgangspunkt egentlig godt – med den korte behandlingstid, der er for Folketinget, at vi fandt det mest ordentligt først at fremsætte det her lovforslag, som har været sammenhængende og drøftet med tjenestemandsgesandterne undervejs i overenskomstforhandlingerne, når overenskomstresultatet forelå. Det forelå den 21. april, og vi behandlede sagen på ministermødet den efterfølgende tirsdag og fremsatte det den 28. april. Så hvis man ville fastholde den sammenhæng, så kunne det ikke være fremsat tidligere.

Så erkender jeg, at Folketinget så har en holdsvis kort tid til at behandle det. Det beklager jeg. Og det er jo selvfølgelig Folketinget, der så må tage stilling til, om det er forsvarligt. Det vil jo ikke løbe fra os, hvis det ikke bliver færdigbehandlet, men der synes vi altså igen, at det var mest ordentligt så vidt muligt at få sagen færdigbehandlet i Folketinget, hvis Folketinget var indstillet på det.

Jeg siger bare dette her, fordi jeg har forståelse for den kritiske bemærkning om det sene fremsættelsestidspunkt, men det har altså den sammenhæng og den begrundelse, jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det er med hensyn til tidsplanen. Jeg forstår udmærket begrundelsen, og det må vi naturligvis tage til efterretning. Men så vil jeg sige, at da jeg forleden aften begyndte at læse på lovforslaget, savnede jeg nogle meget centrale oplysninger. Jeg kunne ikke finde oplysninger om resultatet af de drøftelser, der havde været med tjenestemandsgesandterne. Det er muligt, at tjenestemandsgesandterne har accepteret det. Det vil så være en lettelse for mig, fordi så var der måske knap så stor grund til at kaste sig over alle detaljer, men det var der ikke rigtig oplysninger om. Det ville også have været en meget, meget stor lettelse, hvis vi havde haft kendskab til høringssvarene. Det har vi heller ikke. Det får vi, forhåbentlig da, inden vi bliver færdige med udvalgsarbejdet.